

CONTOS DE MEDO

SAMAIN 2023

CONTÓ DO SAMÁIN

Unha vez nun pobo máis lonxano eu fun á casa do terror.
Unha noite estaba escondida nunha ventá e cando o vimos pensamos:
¡Ah! que medo! Vimos unha persoa que estaba escondida nunha
coma e os seus mans tocábannos unha e outra vez. Tamén un home
cunha motosierra e despois máis adiante vimos unha luz e
unha boneca que deia: Ouero un alboro. Tocano a o timbre era
un hompino que gritaba: vauché chupa a sangue.

Logo vimos uns sons que decían: leum, calloc tinc' toc... e fomos
miron que era e de repente excitamos aaaaaaahhhhhhhhh
era un home loba e un zombie tocando o timbre ¡uff que medo!
pensamos que esa casa estaba embruxada.

Apareceu de repente a bruxa pixuxa e dióelles de facer un
acordo entre todos. Todos estiveron falando e chegaron a
un acordo. ¡E celebraron entre todos a festa do samáin!

Nekane Nekemie

Es un cuento de un ratón en el palacio de la princesa sofía o Hoy es el día de la habilidades de sus mascotas. Los estudiantes hacen unba cola en los jardines ~~de~~ de palacio para inscribirse. Dice sofía si responde ~~ambrosio~~ pero mi parte ~~real~~, ~~proline~~, es tan pronto que ganará fácilmente.

En el exterior del castillo, los príncipes y princesas alicalan a sus mascotas. Zanda lanza un pelota a su elefante. Ellos escriben de nombre a atención, todos a la exhibición de habilidades de mascotas empezará pronto. La princesa Hildegard llega corriendo con su mascota zión, ulia exclama, por favor, rellena el formulario y escribe qué habilidad ~~de~~ tiene tu mascota. ~~quiere~~ Baileywicko ulia hace abrota con ella Hildy pero como es muy pequeña, se pone nerviosa rodeada de tanta gente... ¡oh, no! ulia vuelve a grita Hildy mientras persigue a su mascota. mientras tanto, Hildegard atraviesa el castillo buscando a su zión ulia. Hildy se detiene ante un antiguo espejo ¡oh, estoy hecha un desastre! dice Hildy, Me gustaria saber

BAILEY WICK

por qué ha huido Lulio. En ese momento, un mur
para por delante de él. La princesa Hildegard
se convierte en ratón. No puede ser soy muy
pequeña y todo es gigante. En ese momento
llega dando saltitos por el pasillo. Sus grandes
rejas habían oído un débil llanto.
Pregunta al ratón qué le ocurre. Clover, soy yo, la
Princesa Hildegard dice al ratón. Clover me puede creer
¿que ha ocurrido? pregunta. No lo sé contesta
Hidy. ¿qué puedo hacer?

Sofía lo sabrá dice Clover. Encuentran a Sofía en el jard
buscando a Lulio. Hidy, ¿eres tú de verdad? pregunta Sofía
Sofía soy yo, Hildegard. pregunta Sofía. ¿necesitamos la ayuda
de Cedric. Sofía llega a Hidy ya Clover hasta Cedric.
El hechizo me funciona Hidy sigue un ratón pero ahora e
azul.

Desde del castillo hasta el jardín, lleno de niños y mascotas
¡mirado! grita Amber. ¡un ratón! pero se mete en la coci
nense Hidy buscando algún lugar para donde esconderse.
Finalmente Hidy se siente a salvo después de la vuelta y ve
una familia de ratones. Manda al ratón Hidy sale
de la ratonera ve a Sofía, a Clover y a Lulio. Hidy ¿qué
sucedió justo antes de convertirte en ratón pregunta Sofía
estaban en el pasillo un ratón delante de mí y gritó
estaban justo aquí dice el ratón Hidy. El espejo mágico convirtió
en un momento al concurso gana

A casa Emlerexob 2

nas nas a soleiras, murabmanas
a unha casa máis pequena, meu
irmón tulle traumas se dan
antiga casa.

Estavamos dormindo, ata que
de repente... HAAAAA A A A A A A A -
alguen gritou; todos nos asustamos
e fomos ver, era: obo, restiob felan
ta e pola negra, e haleb auga nun
sessión era unha auga sen grava
a recopole, era auga bensticida,
resulta que fai 50 anos unha nena
seu pai e sua nai, se mudaran
aquela casa, a nena chamábase
Iria, a pai Daniel e a moice-
di... a... e a da... min

A casa em Leroux da 3

Trata que sob vez que
deixa sa main, res a leusca a olmo,
dos maneiras en que morreron
eles. A filha unha pacima releta,
a pai cortando arbores, e a nai, foi
a peser, primeira as 3AM foi leles
e despois un portoma abra-
resumo e, maturoy o final, tira-
mas a auga leoneta salere
toda a chan, e asi todo parou.
Nos primeiros tranquilos e
nunga mais se supo nin da leda
nin da esta e aun menos, da que
les facion os perrosos.

A BRUXA MALDITA

Habia unha vez unha pequena chamada Lara que estaba xogando no parque coas súas amigas chamadas: Krystal, Alba e Viki.

Elas eran moi boas amigas pero tiñan

que ir para a casa e fíxose de noite. Lara aínda estaba alí e había unha bruxa que a miraba fixamente e Lara montou no

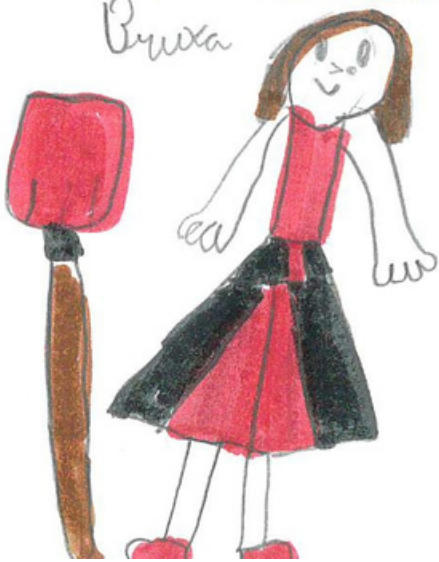
columpio e sentía que lle columpiaba alguén. Foi se correndo e sentía que alguén a seguía pero seguiu pero ela non chegaba

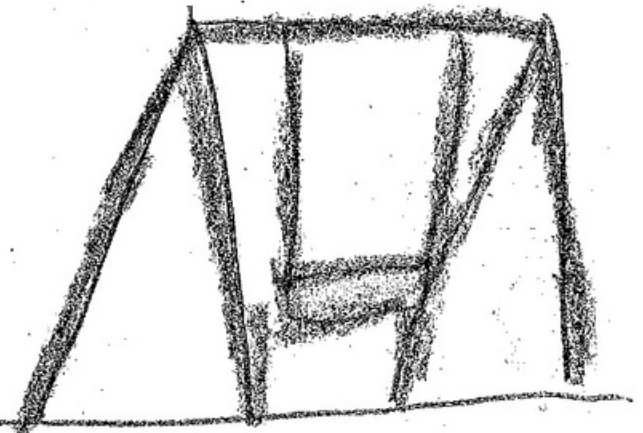
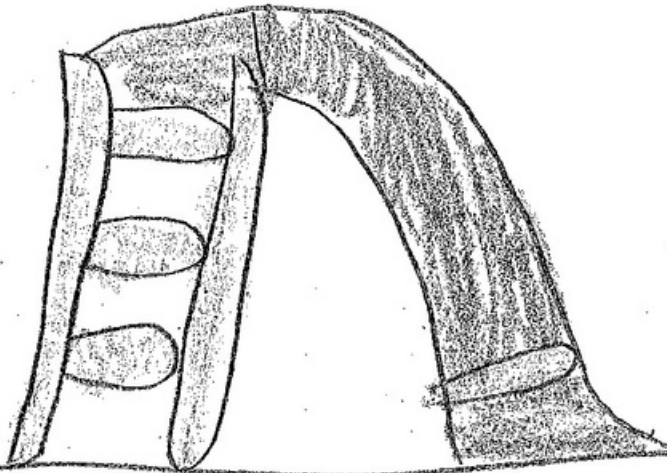
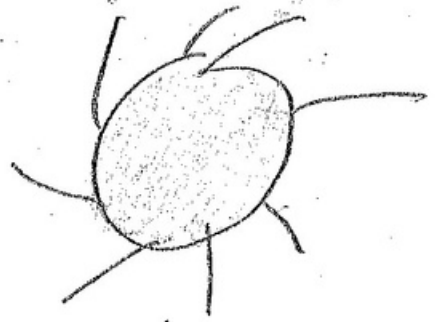
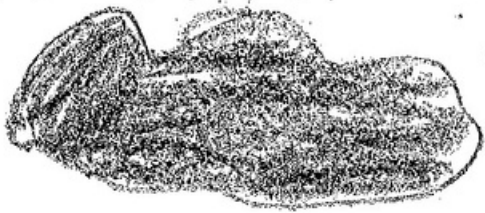
e foron a fora e se virón o seu xesei con sangue e colleron o coche e encontraron

durmindo ao lado dun can pequena e ao día seguinte o can xa non estaba e viuvo morto

na carretera e fora a bruxa maldita.

Bruixa

Zombie da Morte

Noa 41

Eraxe unha vez un zombie que andaba pola noite entrando nas casas dos demais, sempre iba armado con couteiro e un machado, cortándolles o cuello e comendo o cerebro dos demais. Un día, o zombie saíu corar, e tiña un inimigo o fantasma come zombies. Hoxe á noite non se atreveu a entrar, pero viu unha muller cunha nena paseando pola rúa, foi moi simpático e a muller iba vendo o móbil, e a nena non iba da man da nai, entón colleu a nena e matouna e comeulle o cerebro. A muller iba dobre un bico á nena pero viu que non estaba, mirou para atrás e viroua montada na calzada, foi facelle o boca boca e o zombie atacouna por detrás e matouna e comeulle o cerebro. Ela estaba facéndose de día entón volveu a súa tumba de novo. A súa familia morreu un neno e levouno para enterrar, enterrárono ao lado do zombie e volvéuse facer de noite, o zombie deuse conta de que o enterraron e saíu da tumba, escarrou e encontrou a tumba do neno. Abríuna e comeulle o cadáver. Saíu do cemiterio e viu outro zombie, fixéronse moi amigos e os dous decidiron matar o seu maior inimigo, foron a súa casa, a porta estaba aberta, entraron silenciosamente, vírono na cama, pero vímos que tiña un couteiro

e ao máximo ruído esperava, iban matalo pero o amigo do
zombie era moi medroso, viu unha araña e púscose a lierran
como un tolo e o fantasma espantou e matou ao amigo do
zombie, entón escondeuse no harmonio e o fantasma abriu
o harmonio e viu-no, e o zombie colleu o coute do zovullo
no corazón, pero deuse conta que os fantasmas non
moran por iso volverse encemar e encontrou un
spray para que moran os fantasmas, abriu o har-
monio e rociouno cheo de spray e morou, e o
zombie atropellouno unha persoa e morou.
E esa ciudad quedou abandonada.

O FIN DESTO

Era unha vez un rapaz chamado O Perdido. O chico sempre pasaba ás 3:00 da mañá e unha vez tocou ao timbre da porta de Daniela unha nena moi alegre. Pero desde ese día os pais de Daniela non sabían nada dela, porque O Perdido leváraa para a súa casa, desde ese día non se soupera nada dela. E esa mesma lles pasara aos menos da colexio de Daniela. Tamén lles pasou a mesma aos pais dos menos. E só quedaba un neno na cidade: Manuel. E desde ese foi Manuel só ao colexio sen os seus compañeiros nen profes. Manuel non entendía nada, pero tiña medo. Manuel intentou pero non deu. Porque O Perdido atrapouno. Nun despiste Manuel consegue liberar a xente da cidade. Encerra ao Perdido nun cuarto, e entre todos préndelle lume a casa. E despois desta toda a súa normalidade.

FIN

Xabi

A Historia de Campamento

En unha vez, unhas rapazas que estaban de acampada pola noite, estaban lavando os dentes na cea... De repente notaron que faltaba alguén entón empezaron a amistar mentras que alguén iba ao baño. Mentras iba ao baño viu unha furdometra negra no bosque, había comendo pa derribo os seus amigos pero collerona, ela intentouse escapar pero non deu. Entón os seus compañeiros púñeronse a buscar e non se encontraban entón apareceron dous tres homes pola espalda e levaronov. Nunca se volveron a ver a esos 6 pequenos.

O gato e o demónio

Era unha vez un gato que andaba por unha Beirarrúa e tiña moita fame. Al momento parou por un restaurante e unha persoa deulle comida e o gato pensou: É unha persoa mala e o gato seguiu andando e parou por un monte que estaba cheo de trampas e de repente o demónio atropou ao gato e levoua a un sitio escuro e discolle: Era a miña comida! O demónio, de repente, desmallaouse e o gato seguiu andando polo monte e saiu do monte e pensou que era toda trampa do demónio e, de repente, o gato quedouse sen ver e apareceu no restaurante.

FIN!

MIISTERIO DO BOSQUE

CLARA

Era unha vez en Vila Morte un colexio. Era sanacin os nenos
 veñían disgrazados. unha nena chamada Paula e as súas
 melloras amigas eran Martína e Clara, e xe día das veñían disgrazas.
 de animadotas encantadas todos e todas se fixeron delas.

Despois do colexio, era de noite saíron a o bosque veñían algo.

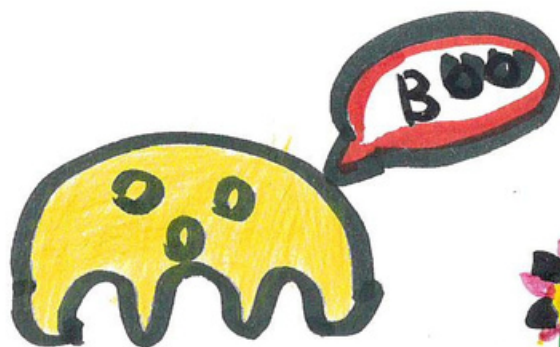
Esa sombra a veñían pasar polo cole, foron cara el cas a trapou
 as lebou nun cabalo negro lles puxo un saco na cabeza. Paula
 eíra un deloio e dixo clara conta catro e cando digas catro escóita

o ruído e así si escapamos podon nos ir a casa. Derepente
 a Martína lle gaxeron unha ralla co coutelo no cuello e a

colgaron a boca baixo, a Clara e Paula as esposaronas clara na
 eíra unha orquella e se desesposaron salbator a Martína,

E derepente veron a unha nena disgraza comelas era Alba a sua
 compañeira de mesa ela dixo que sabea que a sombra quería
 colletos, Alba dixo así o camiño da casa e volvíron

sanas e salbas geno

HALLOWEEN

O gato demonio

Era unha vez un gato demonio, chámase Demonín. Demonín tiña dous amiguíños Osi e Doggi. Osi é un osiño e Doggi un canciño, eles tres vivían nunha cova, nesa cova había froita, carne, comida etc. Demonín tiña un inimigo: Xabi, era un gatiño anxo. Tiña unha gerra con el.

Un día Demonín foi recoller comida pa comer e Osi estaba durmindo coma

un oso panda... - Demonín, despois de coller a comida;

pode mos xogar un pouco? - Dixo Doggi. - Vale - Dixo Demonín.

Pero... APARECEU XABI E SE LEVOU A

DOGGI! Demonín correu para a cova. - OSO! OSO!

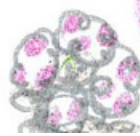
Dixo Demonín. - Que. - Xabi levouse a Doggi! - Dixo

- Que! Imos por el xa!

Oso gato demonio 2

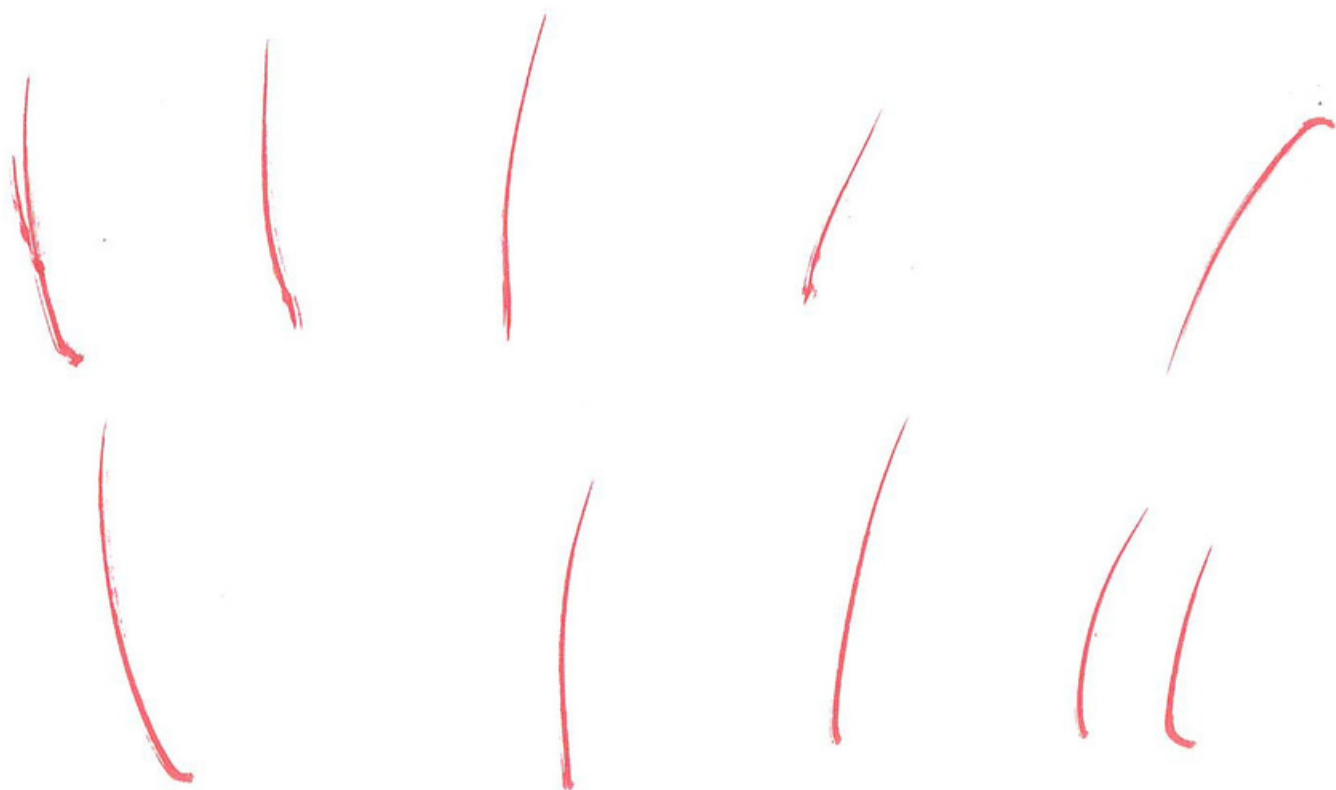
- Antes: -Oso! Oso!-Dixo Demoñín-Que-Dixo oso-Xabi levoase a, DOGGI!-Dixo-Que! Imos por el xá!. Demoñín e Osi corron a casa de Xabi-Aquí está-Dixo oso-Cala que nos vai a escoitar!-Dixo Demoñín susurrádole a oso.
- Ahora solo teño que rematar con Demoñín exá!-Dixo Xabi mentras o escoitaban Osi e Demoñín.
 - Que estúpido!-Dixo demoñín-Vou salir e pelexar!
 - Eu miro desde aquí se pasa algo.-Dixo Oso.
 - Vale.-Dixo Demoñín, e saíu a pelexar con Xabi!
 - AAAA-Dixo Xabi-Ja, ves Osi dixenche que non pasaría nada!-Dixo Demoñín mentras saltaba a Doggi-Gracias Demoñín-Dixo Doggi-Oso vamos xantar xa, veña Oso?-Dixo Demoñín.
 - QUE! A sintoo Demoñín estaba durmindo.-Dixo oso.-Invítanos a coello!-Dixo Doggi.

O día da morte

Era unha vez un neno que se chamaba Iago ese neno un día
ocurriusele escapar ao bosque. Ese día era de noite e moi tenebroso
ata que chegou o momento de ir ao bosque cando chegou veu un rastro
de sangue seguiu o camiño e de repente encontrouse con unha persoa
toda aterrada a persoa chamábase Ivan e contoulle que había unha sombra
que sempre ponía que te seguía e cando miras atrás non hai nada
e si fonoa outra vez ao bosque encontráronse coa sombra e lle
preguntaron que porque asusta a toda a xente e a sombra dixo
que era porque el era así e de repente desapareceu o neno
púsenos nerviosos ata que pum escítose un forte ruido, viña do bosque
e fonoa ao bosque outra vez e de repente a sombra dixo esta puma.
FIN.

Antón Bayja

Daily 4° ○ Misterio do cemitério...

Había unha vez en Vila da Morte 5 nenos e escondéronse no cemiterio, quedaron alí e non os descubriron.

Xa logo era de noite, había luz pero foise a luz en toda a vila. Volveu a luz pero de repente despareceron

3 nenos. Os 2 nenos que quedan están moi asustados e queren volver para a casa pero non saben o camiño. Seus

país están moi preocupados por eles. Xa era a 3:00 am

e seus país non duben dormido - así que colleron o coche

e foron a comisaría denunciar a desaparición dos

5 nenos. Chamábase: Hector, Mikel, José, Daniel

e Xabi. Hector e Xabi son os que non despareceron

pero..... Ao final despareceron mide sabe como. Non encontraron

a ningún pero..... A un policía chegoulle un audio dicindo:

Tiño a os 5 nenos se os queredes recuperar tedes

que facer todo o que eu diga vale? O policía respondeu

o audio dicindo: vale - faremos o que ti digas para se en

menos de 24 horas non nos entregas a os 5 nenos

quedarás no cemiterio. E o señor que mandara o audio cumpriu

e chegaron ata un acordo que lle entregabys os nenos

a cambio de non ir a cárcere. O policía aceptou entregarlle

os nenos. Pero en 5 anos despareceron os país dos nenos.

Todos os nenos...

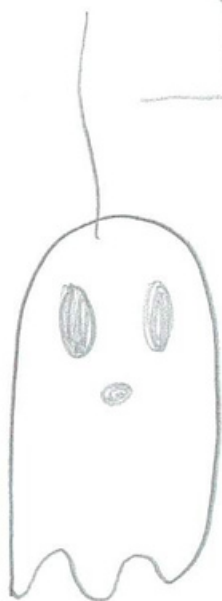
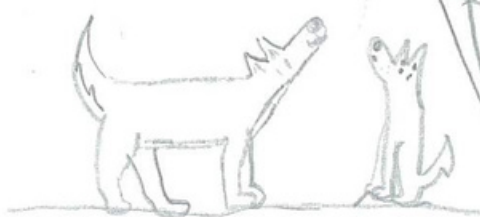
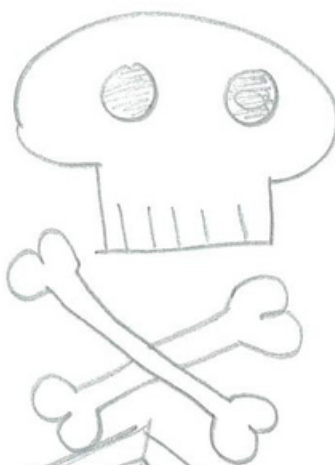
Página 4º

Pero OS tinham o mesmo senhor que sequestrou os 5 nenos.
Um dos Pais librouse e avisou a policia e encontraronos
na casa do senhor e o senhor foi para o carcere e todos
desapareceram e agora não foi o senhor e nunca mais
se voltou a saber de esses 5 familiares.

OS MENOS PERDIDOS

Había una vez o Martes 31 pola tarde o día de Samaín, una pandilla de menos iban por todas as casas da aldea hasta que chegaron a unha casa que daba medo pero poñía que daban chuches xigantes. Entraron estaba moi oscuro enton. De repente unha lámpada encendeu, e xa bián, seguiron e encontraron un trozo de tea con sangue. Xabi o mais atrevido foi mirar o armario e encontrou unha porta. Tiña medo pero entrou cos demais e había sillas. De repente oíuse unha voz. ¡AXÚDAME! e Roberto encontrou unha chave e meleva nun oco que parecía o sitio. Cando abriron a porta había un libro, poñía que foran a coziña da casa. Leire guionos por donde poñía o libro. Despois saímos porque criamos que valía a pena a porta cerrouse e poñía que non saíramos intentamos saír pero non se podía. Roberto encontrou outro cartel que poñía que seguiramos encontrando pistas e que nos deixarían empaz. Entón volvemos para a casa. Esta vez xa non era igual, asustámonos e fomos pouco a pouco. Entón oíuse outra vez a voz ¡DADE VOS PRESA POR FAVOR! Encontraron un símbolo e despois había un sitio donde parecía igual. Leire tocouno e abriuse unha porta. Había unha coziña coa mesa posta e un señor no forno. De repente Xabi rompeu un vaso e outra vez oíuse esa voz ¡AAAAAAA! ¡ESTAN AQUI

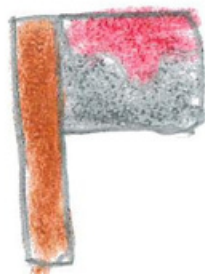
CORREDE E SALVADEVOS VOSOUTROS! Saímos correndo. O pasillo
cada vez se facía mais largo e despois vimos unha ventá. Saímos e
había outra ventá e saímos e...! Había unha muller morta sen pernas
nin mans. Quedouse todo en silencio. Collexemos algo nun saco
de patucas e cando nos sacaron había xente enenos, gomínolas era unha
festa. Todo era mentira e nosoutros pasámolo xenial.

MARTÍN

A MACHADA DA MORTE

Habiase unha vez un leñador cos seus compañeiros que sempre iban cortar leña ao monte. Un día o leñador enterouse que os seus compañeiros ían a unha festa de millonarios. O leñador tiña unha machada de ouro que atopou no bosque perdido. O leñador cábreuse moito porque non o invitaron. Entrou no palacio, pero dixeronlle que non, que non podía pasar, solo podía se cortabose a varba, dixolle que non podía pasar. Entón foi pasear polo monte e clavou a machada nun tronco. Caeu por un baranco abaixo, a machada de ouro seguía clavadada no tronco. A machada de ouro soltou se do tronco e segía caendo polo baranco o leñador e a machada. O leñador estaba cerca da machada. Entón a machada teborlou con unha pedra e clavouse lle na cabeza e o leñador e atravesoulle o cranio e sangroulle toda a cabeza.

O TERROR DO SAMAIN

Era o 31 de outubro chegou a Castro a noite de samain. O ceo nubrado cheo de morcegos. Había unha cadeliña chamada Gloria, unha nena chamada Alba e a súa mellor amiga chamada Kristal. Kristal queda a durmir a casa da súa mellor amiga e Alba despois de cenar van para a cama. Pola mañá Gloria era unha cadela vampiro, Kristal era unha bruxa e Alba era unha nena lobo. Elas escaparon da casa e foronse para o Castro de Viladonga. Construíron unha casa de madeira, as arañas viviron con elas pero pasaron os anos e as nenas choraban e choraban porque mataran as súas avoas e intentaron ir a descubrir quen era pero xa habían matado as súas primas. Era unha momia chamábase Fran. As nenas querían aumentar a pandilla, encontraron a unha nena chamada Leire que tamen escapara da casa. Ela era unha araña e unha gata chamada Fresita que era un fantasma. Elas foron ao Castro de Viladonga, todas intentaron matar ao gran Fran pero fallaron, elas ampliaron a pandilla, pois tamén un neno chamado Xabi era Frankenstein, Laura era un morcego e Álvaro era un verme. Final mente ganárolle a Fran

ALBA
CAMPO 4º

FIN

Martina

Os nenos perdidos

Había unha vez unha nena chamada Lucía. Era o trinta e un de outubro e estaban ceando cos seus pais e amigos que se chamaban: Tom, Clara, Carla e Paula. Acabaron de cear, foronse as luces e, desapareceiron os seus pais! Saíron a buscar os seus pais e Clara dixo: ¡Non vos parece un pouco raro o que está pasando? Contestou Lucía: Sí, un pouco raro é. Eran as 3:00 am e non había ninguen na vila, pero Tom escoitou un ruído, e dixo: Eu estou moi asustado mellor volvo a casa, (dixo temblando). Lucía contestou: Eu mellor non iría, dá un pouco de medo. Pero Tom non lle fixo caso. A Paula pasáballe algo cando se fundiron as luces, alguén lle coñeceu a boca a Paula.

Cando Tom ía camiño da casa decidiu volver, mirou a todos os lados e non había ninguén, pero si encontrou a alguén, ¡O asasinol! (gritou) E os demais foron correndo a ver que lle pasaba e claváronlle un coitelo na cabeza a Tom. O asasino foise correndo, pillarono, e.... era a asasasina Sara! Conseguiron quitarlle as grapas a Paula e Tom ~~púxose~~ ben. Fin.

TERROR

Un día de outubro un neno estaba paseando por un bosque maldito. Díciase que estaba maldito, porque fai millóns de anos, unha rapaza de quince anos foi a ese bosque e había un buraco no cal a rapaza caeu por el e encontrouse con rapaz cunha machada na man e cortoulle a cabeza. Entón o neno foi e atopouse con unha nena de un moño que estaba maquillada de negro, branco e vermello. Na boca tiña sangue, a nena díxolle: Vén conmigo que che vou ensinar a árbore máis grande. O neno foi, sentouse no chan e observou a nena mentras ela estaba cocinando un corazón. O neno asustouse e quixo marchar, pero a nena Ánxela díxolle que non se fora porque xa tiña a comida pa él. O corazón era o primeiro prato, de segundo había cerebro, de terceiro había ollos e de beber había sangue. O neno quixo correr pero resulta que se perdera e non se cría, xa que el sabía que o bosque era moi, moi, moi pequeno e o que pasara era que a nena o matara. Fin